

Mál nr. 208/2006

**M
og
Vátryggingafélagið X v/ innbúskaskótryggingar**

Ágreiningur um bótaskyldu úr innbúskaskótryggingu vegna tjóns á heyrnartækjum.

Gögn.

1. Málskot, mótttekið 18.10.2006.
2. Bréf X, dags. 25.10.2006, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Maki M varð fyrir því óhappi að missa heyrnartæki sín í gólfið með þeim afleiðingum að þau brotnuðu. M hefur krafist bóta fyrir tækin úr innbúskaskótryggingu sem hann hefur í gildi hjá X. Félagið hefur hafnað bótaskyldu og borið því að heyrnartæki teljist ekki til almenns innbús og persónulegra muna sem fylgja almennum heimilishaldi, sbr. 1. gr. skilmála fyrir innbúskaskó.

Álit.

Í 1. gr. skilmála fyrir innbúskaskó segir orðrétt: “Vátryggingin tekur til almenns innbús og persónulegra muna sem fylgja almennum heimilishaldi, sbr. gr. 1.1.1 í innbúskafla í heimilistryggingu fjölskyldutryggingarinnar, en nær hvorki yfir sérgreint innbú samkvæmt gr. 1.1.2. né verkfæri samkvæmt gr. 1.2 í sama kafla.” Heyrnartæki eru sérstök tæki til hjálpar þeim sem búa við skerta heyrn. Notkun þeirra er að jafnaði bundin tiltekinni persónu. Vegna hinnar sérstöku og persónubundnu notkunar heyrnartækja geta þau ekki talist til persónulegra muna sem fylgja almennum heimilishaldi. Þessu breytir ekki jafnvel þótt félagið virðist þeirrar skoðunar að gleraugu, sem vissulega gegna svipuðu hlutverki fyrir sjónskerta og heyrnartæki gegna fyrir heyrnarskerta, geti talist til persónulegra muna sem fylgja almennum heimilishaldi. Heyrnartæki þau sem eyðilögðust hjá maka M teljast því ekki til þeirra muna sem vátryggingin tekur til og bætast af þeim sökum ekki úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

Tjón vegna skemmda á heyrnartækjum maka M bætist ekki.

Reykjavík, 15. nóvember 2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.